

La Ven de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 15 de març de 1996 • Núm. 29 • Any II • 100 ptes

Per què Benicarló no despega turísticament?

pag 3

UPV:
“no s'estudien les nostres
propostes per desídia del PP”
pag 4

El triangular de futbol sala, l'espectacle

pag 13

El gran
joc de
les
Falles
Infantils

pag 6

SUMARI

✓ Local

- P.3. El turisme a Benicarló no acaba de funcionar
- P.4. Roda de premsa de la UPV
- P.4. La Unió de Comerços celebra Assemblea General
- P.5. **Darrera la gatera:** Tot segueix igual

✓ Societat

- P.6. El gran joc de les Falles Infantils
- P.7. Exposició de Tomàs Roures Saural
- P.8. **El Mussol:** Les més tradicionals?

✓ Cultura

- P.9. **Vinguen dies i caiguen pans:** Campanya orquestrada
- P.9. **La nostra cuina:** L'arnadi
- P.10. **Els dies gloriosos:** Gágoris y Habidis
- P.10. **Cinema:** El venedor de somnis
- ✓ Medi Ambient
- P.11. **La nostra botànica:** El cirerer
- P.11. **El futur del present:** Planificar el territori II
- P.11. **Llibre:** Agricultura sin venenos
- ✓ Esports
- P.12. **De diumenge a diumenge:** El Benicarló torna a convèncer
- P.12. **En Off Side:** Bombo

- P.13. **Basquet:** El C.B.Benicarló continua en la mateixa mala línia
- P.13. **Futbol sala:** El triangular
- P.14. **La claca:** Per ofrenar
- P.14. **El telèfon del ciutadà**
- ✓ Agenda i serveis
- P.15. **El mots encreuats. Agenda i serveis**
- ✓ Última
- P.16. **Ni creix ni meix:** Els gossos de casa

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Josep Ferrer, Lo Manifasser
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francesc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions

Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc i Oyara, Loverg

Dipòsit legal: CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts.

La Veu de Benicarló, surt cada divendres.

Editorial

Policies

Aquesta setmana es veu que els astres s'han ficat d'acord i ens trobem en dues seccions d'aquest setmanari que sense voler-lo parlen del mateix, **les multes**, que de vegades ens han tocat la butxaca a més d'un i no ens ha fet gens de gràcia. La veritat és que si comets alguna infracció de transit, correcte és que et denuncien, però també és correcte que si la infracció la fant reiteradament els propis policies, també se'ls denuncie a ells, **però qui ho farà?**, ahí està el "quid" de la qüestió, la responsabilitat i l'exemple han de començar sempre per aquells que manen.

Falles

Aquest cap de setmana es preveu una gran aflluència de gent a la nostra ciutat per gaudir d'unes monumentals festes falleres, les quals inclouran des de bous fins a un gran concert, passant per l'habitual ofrena de flors i l'esperada "cremà". Des d'ací desitgem a tota la població de Benicarló unes molt bones festes falleres.

A7

La pujada de tarifes només respon a un "chanchullo". Si no, no té explicació. Què car ens costa no defensar els interessos valencians!!

Cartes dels lectors

A l'agent 0015 i els seus "sequaços" des del carrer Sant Jaume

Ja estic tranquil, sóc un ciutadà de Benicarló i hi tinc la prova, estem salvats! No hem de patir més, ja podem deixar que la canalla jugue al carrer, i traure els cossets amb flors a la vorera perquè alegren el poble. La justícia ha triomfat finalment, a l'igual que la cordura, la lògica, la suspicàcia, la bona fe, etc., etc. És meravellós, sóc feliç. Ja és hora que us traga d'aquesta angoixa i compartir amb vosaltres la meua joia:

El protagonista de la història és l'agent 0015. He de dir que tot el mèrit no és seu, tinc la certesa que com a mínim un altre company el va ajudar en la seua gesta.

Jo sóc veí del carrer Sant Jaume, carrer tranquil, amb pocs veïns i encara menys problemes. El dia "X" vaig arribar amb el meu cotxe, petitonet i vellet (però el vull!) al meu carrer, el carrer té una amplada d'uns metres. Els cotxes estaven estacionats a la banda que no tocava, però pensant un poquet vaig aparcar darrere d'aquests, per lògica i seguint el sentit comú del bon ciutadà el vaig deixar on molestava menys. El fet és que en anar a treure el cotxe vellet, però meu, em vaig trobar amb l'agradable sorpresa de poder comprovar que la justícia funciona i la llei es fa complir (tots els cotxes teníem una estampeta signada per l'agent 0015). En la "noteta" se'm fa saber que havia de "soltar la mosca" per haver delinquit. Jo a més a més tenia sobre la meua consciència que el meu delicte era premeditat. En anar a presentar el meu penediment sincer i respectuós al senyor agent de porta, em va fer saber que si hagués tingut l'osadia d'aparcar a la banda correcta, amb un to, com ho diria jo... bé, no sé, el fet és que, segons aquest agent, hagués vingut la grua i s'hagués endut el meu vell i petitonet cotxe estimat.

Conclusió: fes-te fotre idiota!, per la teua lògica, bona fe, etc (l'idiota sóc jo)

EL LÒGIC IDIOTA DEL COTXE PETITONET

Benicarló passa del turisme

REDACCIÓ

A la redacció de *La Veu* des de ja fa una bona temporada ens arriba informació sobre les actuacions i iniciatives d'AGRETUR (Agrupació empresarial turística de Peníscola) i ens ha fet reflexionar sobre per què a Benicarló els empresaris turístics i els mateixos ciutadans no tenen cap iniciativa per a promocionar la nostra ciutat i el turisme a Benicarló. Per tal d'aprofundir sobre el tema hem parlat amb el sr. Domínguez, responsable de l'Oficina d'Informació i Turisme de Benicarló i li hem demanat la seua opinió sobre la situació actual del turisme a Benicarló i com millorar-la.

La Veu: Com es veu des de l'oficina d'informació i turisme el turisme a Benicarló?

Sr. Domínguez: Es veu amb moltes carencies, perquè falta una cosa fundamental que són places hoteleres. Per una altra banda, ara mateix el més important és l'oferta complementària, sobretot la cultural, ara el turisme no és només sol i platja, sinó també cultura i Benicarló té un gran potencial que no s'explota (per exemple el Poblal del Puig, desgraciadament quasi perdu), seria imprescindible la creació del museu etnològic de la ciutat, que s'obriga al públic el convent de Sant Francesc restaurat, que es faça un museu parroquial, una programació cultural durant tot l'estiu.

"A Benicarló falta una cosa fundamental que són places hoteleres"

LV: Peníscola té moltes coses a favor: el castell, la platja, els hotels... però Vinaròs, que potser està en una situació més semblant a la de Benicarló, ¿per què funciona millor?

D: Vinaròs ha tingut una planificació anterior a la nostra, possiblement han invertit més diners en el turisme, tenen més places hoteleres i s'han preocupat molt més per les platges. Nosaltres fins fa molt poc de temps no ens hem preocupat, però tenim avantatges respecte Vinaròs, sobretot perquè estem més a prop de Peníscola, ja anem aconseguint metes com la de les banderes blaves de les platges, ja tenim la del Morrongo, ara estem preparant la de La Caracola, que tèn unes aigües molt netes però li falten tots els

serveis imprescindibles: caseta de la Creu Roja, eliminació de barreres arquitectòniques, serveis comuns, etc.

"El turisme està deixat de la mà de Déu a Benicarló"

LV: Els benicarlondos ens acomformem a ser el supermercat de Peníscola, en ser la Peníscola comercial?

D.: Jo crec que la gent no ha estat mai molt interessada en el turisme. El turisme està "deixat de la mà de Déu" en aquest poble.

LV Des de l'Ajuntament com es treballa la promoció del turisme

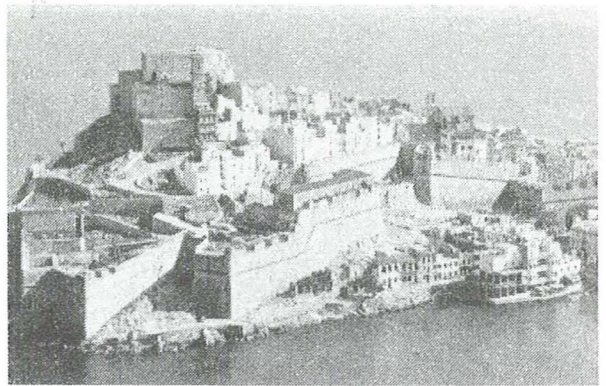
D: Hi ha una regidoria de turisme (que ja és important) que té interès en el turisme, però jo penso que com sempre és una qüestió econòmica, la meua força és intentar que l'ajuntament done diners per a turisme, per a les infraestructures i així es podria aconseguir més coses urbanitzant llocs per exemple la zona de la Mar Xica, una platja que es podria habilitar per crear una gran zona lúdica amb projecció de futur. Ara ja està en marxa el tema del port esportiu, sembla que prompte es farà aquest port amb aigües molts per a acollir vaixells esportius que vinguen a la nostra ciutat.

LV: Per cert, quin opinió li mereix l'estat del port?

D: L'aspecte és tristíssim, no pot estar tres anys sense acabar. S'han queixat els turistes i nosaltres mateixos, pel mal aspecte, i la brutícia. Es podria aprofitar el mur: només posant uns llums es convertiria en un gran passeig envoltat d'aigua. Un gran atractiu per a la ciutat

LV: Com es pot aconseguir un turisme de qualitat, ens hem d'obri més a Europa?

D: És difícil aconseguir turisme de qualitat, però es pot aconseguir. Ara tenim molt a prop el Camp de Golf de Sant Jordi, que pot atreure un turisme de gran qualitat. Ja s'està intentant a través del Parador de Turisme però després se li ha de donar tot tipus de serveis: cultura, qualitat en els hotels, restaurants, però també en les tendes, supermercats, en tots

Ens queda molt per fer si volem que Benicarló siga un punt turístic atractiu per al turisme de qualitat

els llocs.

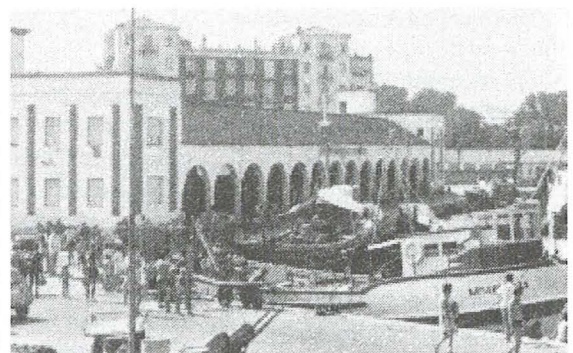
LV: Cal que a Benicarló els empresaris turístics "facen pinya", com està passant a Peníscola?

D: Estic convençut que això s'ha de fer, des de l'Ajuntament s'ha intentant unir aquest empresariat de restauradors, hotels, bars, apartaments, però no s'aconsegueix, és la mentalitat que el turisme no és important i així no podrem aconseguir un turisme de qualitat que ens done diners.

No podem tindre aquesta carretera que ens uneix a Peníscola, és vergonyosa, tercermundista, sembla mentida

LV: És imprescindible la carretera de la costa Vinaròs-Benicarló-Peníscola?

D: Absolutament, és prioritari, suposo que és un problema purament econòmic, però no podem tindre aquesta carretera que és vergonyosa, tercermundista, sembla mentida.

Algun dia acabaran les obres del port i serà un lloc idoni per a passejar els de casa i els forasters. O no?

La UPV denuncia que les seues mocions no s'estudien per la desídia del PP

REDACCIÓ *i més després que el popi regidor de governació va indicar que hi hauria un termini durant el qual no es multaria als vehicles mal estacionats".*

La UPV va celebrar dimecres una roda de premsa en què es van tractar diferents temes. Els regidors nacionalistes, **Enric Moya** i **Xavier Rodríguez**, van denunciar que les seues propostes i mocions a l'Ajuntament de Benicarló s'estan endarrerint en el temps (el mes de novembre es van presentar tres mocions) per culpa de l'equip de govern, el qual, sense cap motiu no ha estat capaç de passar cap de les propostes per les corresponents comissions informatives, per la qual cosa no s'han pogut tractar en ple, segons aquests regidors "s'estan conculant els nostres drets i deures com a representants dels votants de la ciutat de Benicarló".

La UPV ha presentat des del mes de novembre quatre mocions que no s'han vist ni en les corresponents comissions

Per una altra banda el regidor Xavier Rodríguez va constatar la política de fets consumats a què "ens té acostumats el PP", ja que en el cas de la supressió de llocs d'estacionament a la plaça Constitució no han estat informats per cap dels membres de l'equip de govern, i a més "qualsevol modificació que afecte a un lloc de titularitat pública hauria de ser vist en comissió i aquesta hauria d'informar favorablement o no si és necessària l'actuació, i sobretot informar als veïns d'una forma clara, perquè no es troben amb sorpreses de multes,

Enric Moya, per la seua part, va fer menció a la proposta de regulació de llançament de coets durant les festes falleres, de manera que "perquè no se moleste i s'evite el risc a les persones que circulen per la via pública, caldria que des de l'Ajuntament s'articularen les mesures necessàries per controlar aquesta situació mitjançant unes normes mínimes d'urbanitat que reforcen el civisme, sense negar, això sí, el caràcter lúdic i festiu d'aquestes festes benicarlandes".

Els nacionalistes han demanat que Edurne Roca dimetisca del càrrec de presidenta de la Comissió de Festes i pose el càrrec a la seua disposició

El senyor Moya també va parlar sobre el nomenament d'Edurne Roca, regidora de Festes, com a presidenta de la Comissió de Festes. Els nacionalistes han reconegut que va ser una equivocació el seu vot favorable en el passat Ple de l'Ajuntament, i han rectificat la seua postura demanant que la sra. Roca dimetisca d'aquest càrrec i pose a disposició de la Comissió de festes el nomenament, que hauria de recaure en una persona no vinculada a la política local. Així mateix van demanar que aquest punt es torne a tractar en el proper ple del mes de març.

Assemblea general de la Unió de Comerços de Benicarló

REDACCIÓ

El passat dimarts 12 de març, la Unió de Comerços va celebrar l'assemblea general dels seus socis, en la qual van parlar de diferents temes de gran importància per al sector del comerç, a més es va tancar el balanç econòmic de l'any 95.

En els 10 mesos de funcionament de l'entitat s'ha arribat a la xifra de 107 socis

Victor San Abdon, president d'aquesta associació, va explicar que s'havia arribat a la xifra de 107 socis en els 10 mesos de funcionament de l'entitat, la qual cosa va ser valorada molt positivament.

Gràcies a la gran quantitat de socis, s'han pogut dur endavant diferents projectes com:

- * durant les falles 95 es van repartir més de 1000 enganxines amb el lema: "sóc cadufero" "sóc cadufero"
- * la campanya Port Aventura, durant la qual es van sortejar entre els clients 50 viatges a aquest parc tarragoní
- * la campanya de Nadal, en la qual es va fer circular per tota la ciutat un patge que recollia les cartes per als reis,
- * la campanya "un avet per a cada comerç",

* s'han emés més de 500 falques publicitàries per les emissores de la comarca per promocionar el comerç de la ciutat

i moltes altres iniciatives d'aquesta jove associació de comerciants benicarlandos.

Es va tancar el balanç econòmic amb una despesa d'unes 965.000 pessetes, es va indicar que tots els socis rebrien una relació d'aquestes despeses.

Com a novetat es va presentar el projecte de "targeta per al comerç de Benicarló". Quan es paguen les compres amb aquesta targeta, el client obtindria grans avantatges com: descomptes, endarreriment en els pagaments, sortejos, etc., i així s'intentarà potenciar que la gent compre en els petits comerços de Benicarló.

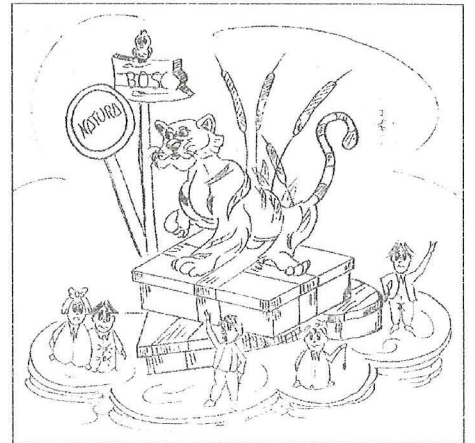
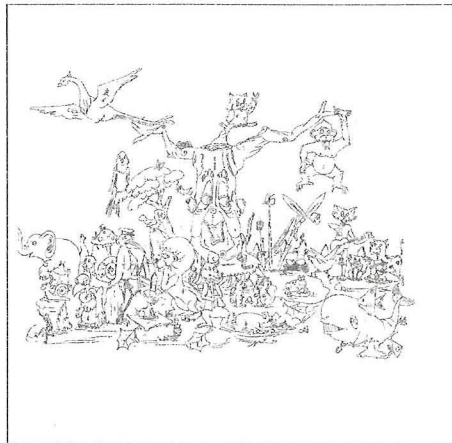
Comprovats els bons resultats que s'han obtingut amb les passades campanyes, la Unió de Comerços seguirà aquest any en la mateixa línia, intentant millorar encara més les campanyes i potenciant de noves.

Ja en el torn de precís i preguntes, els nostres comerciants van parlar de la polèmica "zona blava" i van reiterar el fet que no se'ls ha informat del projecte que ha realitzat el PP, i que la Unió de Comerços només va demanar en el seu dia un estudi de viabilitat.

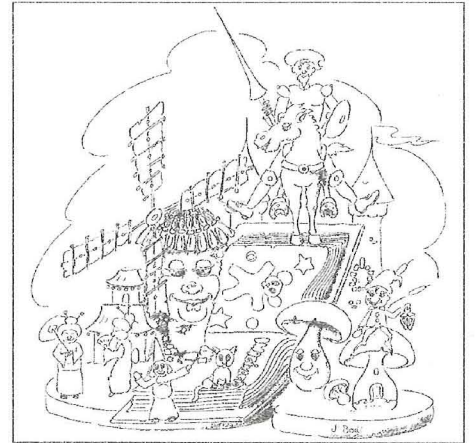

MAESTRAT 106.2 F. M.

Falles infantils ... sabeu quina és quina?

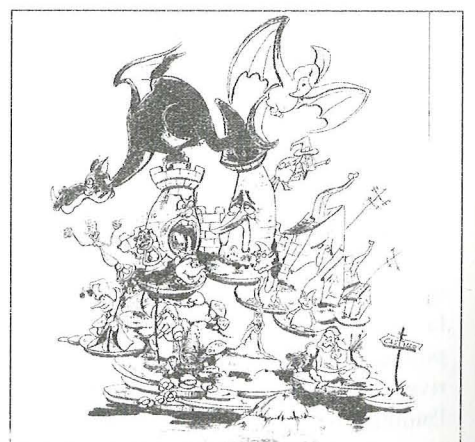
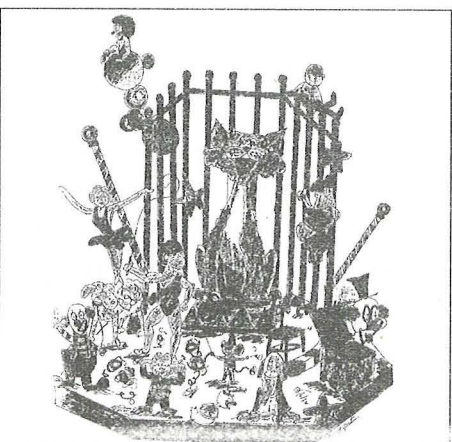
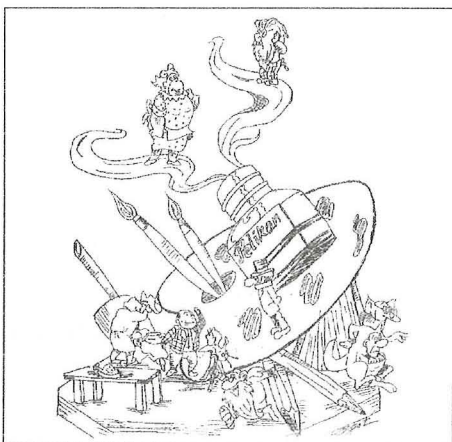

6. Simfonia tonta
7. T.B.O.
8. La imaginació: Don Quijote
9. Guille se'n va a la mar
10. Les mil i una nit

1. La revolta dels ani-mals
2. La primavera
3. La natura
4. El poblet
5. L'espectacle conti-nua

Uniu amb fletxes la falla infantil amb el seu títol

Tomás Roures Saura exposa a Castelló

Durant aquest mes de març es pot veure a Castelló un recull representatiu de l'obra de Tomás Roures Saura en dues exposicions simultànies, una a la Galeria Tretze i l'altra a la Sala de la Diputació.

Aquest artista, vinculat des de fa més de quinze anys a Benicarló on actualment exerceix la docència com a professor de l'Institut Ramón Cid, compta amb una llarga i fructífera trajectòria. Un entusiasta esperit de recerca i creació, ha possibilitat l'ampli ventall d'obres batejades poèticament amb el significatiu nom d'"almario" per l'acreditat artista i historiador de l'art Rafael Santos Torroella.

Galeria Tretze

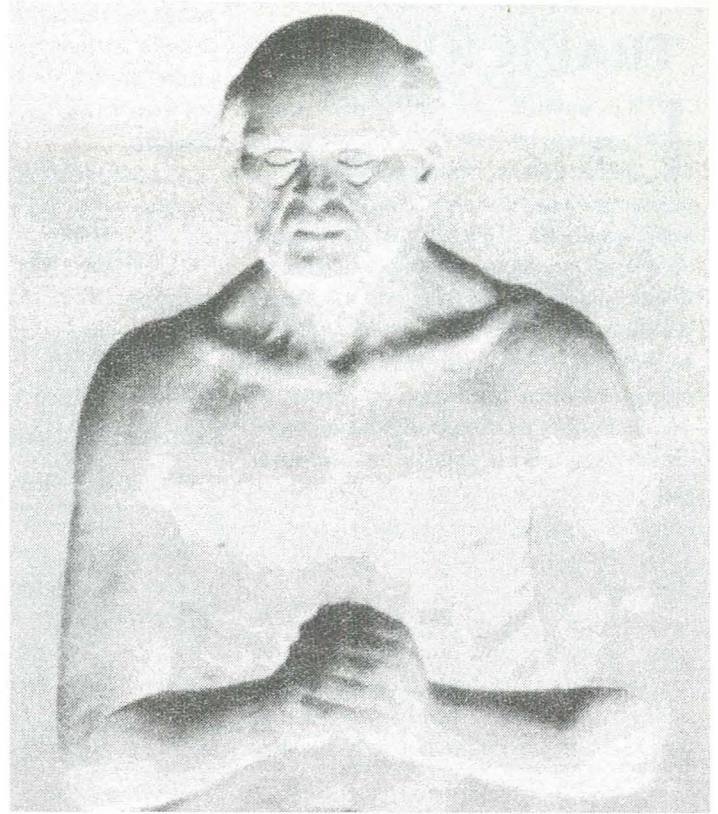
A la Galeria Tretze podem gaudir d'una sèrie de peces en petit format pertanyents a processos preparatoris o conclusions gràfiques del conjunt nomenat "testimonio existencial"

Sovint val la pena deixar el Carrer Major, i trencant per la travessia de l'Ensenyança endinsar-nos en aquesta acollidora galeria que ha apostat decididament per l'avantguarda. Al seu interior podem gaudir d'una sèrie de peces en petit format pertanyents a processos pre-

paratoris o conclusions gràfiques del conjunt nomenat "testimonio existencial". En una primera estança trobem una sèrie d'aiguaforts, i tot seguit, a l'interior, un conjunt d'escultures s'encarrega de completar la mostra.

En aquests treballs Roures s'ha valgut de l'acurat domini dels procediments tradicionals per vertebrar un llenguatge, que transcendent la sòlida figuració de la que parteix, dona pas a un món particular de trets surrealistes i de caire marcadament intimista.

Dels diversos aspectes dignes de ser destacats, observem un denominador comú en totes les peces, tant bidimensionals com tridimensionals: es tracta del protagonisme de les mans. Unes mans que esdevenen el fil conductor d'un viatge evocador de sensacions, constituint-se en punts focals d'uns personatges intemporals a la recerca dels altres o de si mateixos, contenint la tensió contemplativa o bé obrint-se al contacte amb els

elements. Unes mans que formen part, com a continent i contingut, d'un discurs de gran coherència formal on un aparent equilibri embolcalla la tensa lluita interior.

Dins d'aquesta exposició, però, únicament trobem un tastet del plat fort que, segons la opinió del matèig artífex, constitueix la selecció d'obres exposades fins el dia 25 a la Diputació, de la que ens en farem ressò la propera setmana.

REGIO

De divendres a dilluns
•Adiós tiburón

La Veu de Benicarló
el setmanari que més parla

estudio

Amé

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

LES MÉS TRADICIONALS?

El mussol per casualitat, quan seguia les valoracions polítiques dels darrers resultats electorals a través de la ràdio i també engrescat per veure com s'ho feia el PP per aconseguir convèncer als nacionalistes per tal que els donen suport després de tant de temps posant-los a parir, va escoltar a SER-Maestrat la cunya radiofònica d'un dels seus programes dedicats a les festes de Falles. Però el mussol, malgrat que no ha sintonitzat cap d'aquests monogràfics fallers, va quedar una mica sorprès quan a l'anunci del programa s'afirmava que les Falles eren les festes més tradicionals de Benicarló.

Ara bé el mussol des de fa molt de temps pensava que una tradició, i per extensió una festa tradicional, és aquell costum, ús, norma,... que ha prevalgut de generació en generació, per això escoltant

l'afirmació que les falles són les festes més tradicionals d'ací, li va quedar el dubte de que o bé els presentadors del programa desconeixen el significat de la paraula tradicional o bé és que quedava millor utilitzar-la en aquest context faller que envolta als benicarlondos aquests dies de març.

Potser els locutors han confòs el significat real del terme *tradicional*, i el que volien dir era que les Falles són, per a ells, les més populars, animades, participatives, sorolloses, espectaculars,...

Malgrat tot, el mussol creu que els promotors d'aquest programa s'han equivocat al qualificar a les falles com la "festa més tradicional de Benicarló", ja que per una banda aquesta festa no té una tradició de més de 30 anys de vida i per tant encara no és pot dir que va passant d'una genera-

ció a l'altra; però encara menys es pot afirmar que és la més tradicional, ja que abans d'ella hi són les Festes Patronals, Sant Antoni, Sant Gregori, Sant Pere, etc i fins i tot la festa del promotor d'aquest espai, la Caixa Rural, és més tradicional que les falles: Sant Isidre.

Potser l'esperit del fum i del foc ha fet confondre als locutors el significat real del terme tradicional, així el que volien dir era que les falles són, per a ells, les més populars, animades, participatives, sorolloses, espectaculars,...

Ara bé el mussol creu que totes les coses s'han de deixar al seu lloc, per això com qualsevol festa té les seues peculiaritats amb els seus defensors i detractors inclosos, caldria que tots els humans fugiren dels adjectius qualificatius per a intentar vendre als altres un producte festiu com si fóra l'únic i el millor, ja que sempre i com són les persones civilitzades generarà susceptibilitats, polèmiques, tensions, menyspreus, divisions, etc i que finalment la que sortirà perdent serà la mateixa festa en si.

La Veu de Benicarló

El teu setmanari Sense afonies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per 4.680 pts (52 números, anual) o 2.470 pts (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat Sucursal Control Compte número

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 1996

Vinguen dies i caiguen pans

Campanya orquestrada

Cal dir-ho: hi ha una maniobra orquestrada per tal d'intentar desgartar la imatge del nostre apreciat i votat alcalde. No sabem qui s'amaga darrere, no sabem a quins estranys interessos respon aquesta campanya, però les evidències ens demostren que existeix. Algunes persones cauen, innocentment, en el parany i sense ni adonar-se'n participen en aquesta campanya.

Cal dir-ho: hi ha una maniobra orquestrada per tal d'intentar desgartar la imatge del nostre apreciat i votat alcalde

Totes les persones, les caduferes i les altres, sabem que les coses es poden dir de moltes maneres. És allò tan famós de la botella mig plena i mig buida. Un conegut meu va trobar la solució d'aquesta qüestió universal. Va dir: *Si tens una botella mig plena i mig buida trau-la, ens la fotem i tindràs una botella buida.*

Una ximpleria? No. Si actuàrem sempre amb aquesta racionalitat i decisió les coses ens anirien d'altra manera. Perquè davant l'ampolla buida qualsevol persona, cadufera o no, diria: *La botella és buida.*

És clar que Lizondo diria que se l'han beguda els catalans, però partiria de la base que la botella és buida.

Que què tenen a veure la botella i l'alcalde? Ja ho he dit: Les coses es poden dir de moltes maneres. Per què quan algú li fa una pregunta al nostre alcalde i ell diu que ja contestarà no diem que tenim un alcalde reflexiu? Per la campanya orquestrada.

Davant l'ampolla buida qualsevol persona, cadufera o no, diria: *La botella és buida.*

Ara la campanya contra el nostre alcalde se centra en la zona blava. Molta gent el critica sense veure que és impossible que ell la vulga posar. Per si ho heu oblidat el nostre alcalde és del PP, partit que ha jurat i perjurat que no augmentaria els impostos i la zona blava és un impost, o no? Només per això és impossible que el nostre alcalde vulga pintar ratlles blaves pels nostres carrers.

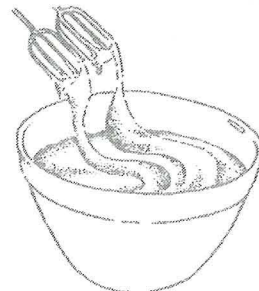
Però encara hi ha més. Penseu que ell no té notícies del fracàs de la zona blava a Peníscola? Penseu que ell no sap que a València la gent recorre les multes i no les paga? Penseu que ell no té clar que legalment la zona blava és més que problemàtica? No és possible que penseu aquestes coses. No és possible. Si teniu algun dubte no us "ampatulleu", trau l'ampolla mig plena i mig buida i foteu-li un glop. O dos.

JOSEP FERRER

lo racó del coc la cuina de Benicarló

LO MANIFASSER MAJOR

L'ARNADÍ

A nem, aquesta setmana, a fruit de les arts culinàries que ens llegaren els nostres avantpassats de Xarq-al-Andalus i donarem grata coneixença d'unes postres delicioses de grata elaboració i millor degustació. Les riques terres de la Xàrquia bé feren en cultivar varietat de dolços a base d'ametlla que ha aribat fins els nostres dies més o menys originals.

Les riques terres de la Xàrquia bé feren en cultivar varietat de dolços a base d'ametlla que ha aribat fins els nostres dies més o menys originals.

L'arnadí, recepta de les més antigues, requereix d'una carabassa torrada al forn amb temps i paciència. Una vegada refredada li desfarem la polpa com un puré i la posarem al foc amb una cassola amb bona cosa de sucre i anirem coent-ho amb foc molt lent.

L'arnadí, recepta de les més antigues, requereix d'una carabassa torrada al forn amb temps i paciència.

Per una altra banda separarem els rovells d'un parell d'ous i els batrem fins afegir-los a la carabassa. Remenarem força amb una cullera de fusta fins que tot siga quasi cuit. Arribats a aquest punt hi tirarem la pela d'una llima ratllada, ametlla molta i canella, ho treballarem una estoneta més abans de traure-ho del foc.

Amb la pasta cuita omplirem cassoles menudes o una de gran i hi tirarem ametlles senceres al damunt i sucre per , seguidament, passar-ho pel forn per dorar l'arnadí. Mai sabrem certament si aquell nefast borbó va cremar Xàtiva amb la intenció de privar-nos d'aquesta menja. Ben merescut siga el càstig de penjar pels anys dels anys cap per avall. Déu ens perdone.

La Veu o no La Veu?

Si no La Veu

s'ho ha de fer mirar

els dies gloriosos

JOSEP M. SAN ABDON

Gárgoris y Habidis

Gárgoris y Habidis. Una historia mágica de España" és un llibre de Fernando Sánchez Dragó que va tenir molt d'èxit cap allà al final de la dècada dels setanta. FSD és un dels "intel·lectuals" que donaven suport a la "nueva mayoría", i quan aquesta no va ser tan "mayoría" com s'esperava, va dir que els qui no havien votat al PP eren analfabets.

F.S.D. és un dels "intel·lectuals" que donaven suport a la "nueva mayoría", i quan no va ser tan "mayoría", va dir que els qui no havien votat al PP eren analfabets

Al llibre esmentat FSD ens dona les claus de l'Espanya que a ell li agrada, al pròleg i parlant de l'Espanya dels Austriacs escriu perles com aquesta: "La cosa pública derivó a soneto de vanguardia, España era la "Closierie des Lilas" y el país entero secundaba a ritmo de macumba su primera y enfebrecida revolución cultural. No recurro a la antífrasis ni uso de ironía ni despabilo el pábilo de la leyenda negra (qué siempre aborrecí). Me limito a admirar y, sobre todo, a echar de menos el portazo nietzscheano que los Austriacs dieron en las fauces de esta nación hambrienta de maravillas. Lo que se dice una ventana abierta al mundo. Y a nuestro almario. Sólo entonces fuimos genuinamente universales. O lo que a juicio de los alejandrinos importa mucho más: cosmopolitas." I continua més avant: "¡qué época tan feliz! ¡Cuánta fortuna! Por fin los españoles, monárquicos y anarquistas, encontraban la estirpe real acorde con sus merecimientos." I finalment diu: "Los Austriacs o la imaginación en el poder. Bajo su férula, y pese a todas las apariencias, España llegó a ser (o siguió siendo) el territorio más libre de Europa. Hablo de libertad espiritual, pues no conozco otra posible". Sr. Aznar si vol estar centrat ha de tenir cura de les seues amistats.

Bar restaurante

Berná

Dr. Ferran, 7

cinema

JOSEP M. SAN ABDON

El venedor de somnis

Fitxa tècnica:

Pel·lícula: *El hombre de las estrellas.*

Director: Giuseppe Tornatore.

Actors: Sergio Castellitto, Tiziana Lodato, Franco Scaldati, Leopoldo Trieste.

Guió: Giuseppe Tornatore i Fabio Rinaudo.

Fotografia: Dante Spinotti.

Música: Ennio Morricone.

El hombre de las estrellas" és una de les pel·lícules nominades a l'Oscar a la millor pel·lícula estrangera d'aquest any i és del mateix director que la magnífica "Cinema Paradiso"-també premiada amb l'Oscar i un bon grapat de premis més-, Giuseppe Tornatore, hereu dels grans directors italians, és una de les poques mostres que ara ens arriben de la cinematografia d'aquell país.

"El hombre de las estrellas" destaca per la bona actuació del gran nombre de secundaris que hi apareix,

Com en el seu film anterior el referent de la història que ens narra és el cinema. Un murri anomenat Joe Morelli (Sergio Castellitto), arriba a la depauperada Sicília dels anys cinquanta i fent-se passar per un repre-

sentant d'uns estudis cinematogràfics de Roma, diu que va buscant cares noves per al cinema, a canvi de mil cinc-cents lires, va filmant a homes i dones, joves i vells que aspiren a convertir-se en Vivian Leigh i Clark Gable, en "Allò que el vent s'endugué", i fugir d'aquell ambient gris i miserable, tots ells creuen viure un moment de glòria en les seues vides i es despullen interiorment davant de les càmeres.

La darrera pel·lícula de G. Tornatore és una bona ocasió de gaudir del cinema europeu, tant abandonat habitualment de les pantalles de la nostra comarca

"El hombre de las estrellas" destaca per la bona actuació del gran nombre de secundaris que hi apareix, però sobretot per la bona interpretació del protagonista Sergio Castellitto, molt en la línia dels grans actors còmics italians com ara Alberto Sordi.

També cal destacar la bona fotografia dels paisatges de Sicília. La pel·lícula és plena de moments de bon humor i també de tendresa.

La darrera pel·lícula de G. Tornatore és una bona ocasió de gaudir del cinema europeu, tant abandonat habitualment de les pantalles de la nostra comarca.

Auto Escuela
DALMAUMiguel Dalmau Ibáñez
Ma. Dolores Bayarri Ramón

Seguros Generales

C/ Alcalà de Xivert, 5
Tel. 47 19 04

12580 Benicarló

la nostra botànica

JMASCLANS

Cirerer

(Prúnus ávium)

Arbre correntment poc alt, que pot atén-
yer, però uns quinze metres d'alçària;
branques força rígides i dretes;
borrons en gran part aglomerats; escorça lluent
setinada, d'un gris clar o rogenca, que es des-
prén regularment en tires transversals.

Fulles dentades, de nervis gairebé rectes i
paral·lels, amb pilositat sedosa, molt fina, al
principi amb dues cares, més tard només a la
inferior. Flors blanques d'olor agradable, agru-
pades formant ramells i de creixement poc o
molt anterior a l'aparició de les fulles.

Fruit: la cirera, vermell i dolç. Florida: abril
i maig. Fructificació juny i juliol.

llibres

COMERÇ SOLIDARI

Agricultura sin venenos

ALWIN SEIFERT
INTEGRAL EDICIONS
170 Pag.
1375 PTA

Podem pensar que és impossible
que tard o d'hora ens trobarem
amb problemes de plagues en els
nostres cultius, i que no hi ha altra solu-
ció que combatir-les amb l'arsenal de
productes químics que les empreses del
sector han posat a l'abast. L'autor
d'aquest llibre ens demostra que estem
equivocats, i l'únic que hem de fer és
conèixer i respectar les lleis de la natu-
ra,

Aquest llibre s'ha convertit
en una eina indispensable
per al cultiu biològic

Després de 10 anys de practicar el
cultiu convencional, Alwin, aplicant els
seus coneixements i experiències, ela-
bora el seu propi mètode per a treballar
la terra. Aquest llibre recull el fruit
d'una vida dedicada al cultiu ecològic, i
s'ha convertit en una ferramenta indis-
pensable per als qui desitgen introduir-
se en aquest camp.

el futur del present

ALVAR ANYÓ

Planificar
el territori II

Els municipis, primer nivell en
que planifiquem el nostre terri-
tori, varen ser agrupats al segle
passat en províncies. Aquesta nova
configuració territorial no respon a
demandes socials ni a criteris històrics,
sinó que va ser simplement una plani-
ficació administrativa la que dividí
l'estat en aquest altre nivell territorial.

Fa un parell de dècades començà
una altra agrupació de municipis,-
aquesta vegada a la planificació admini-
strativa se li ajuntaren criteris histò-
rics i certes reivindicacions socials- que
configurà l'actual estat de les autono-
mies.

Aquestes han estat dotades, amb els-
temps que hom ha cregut necessari,
dels recursos i competències oportunes
per a esdevenir una nova administra-
ció. Però vet aquí, que aquesta nova
administració no ha substituït comple-
tament a la primera sinó que l'ha com-
plementat. Això vol dir que, a nivell
pràctic i efectiu les coses se'ns han
complicat, en trobar-nos amb dues
administracions distintes per al mateix
territori.

Bé es cert que en un principi hi
havia més confusió que no ara que
pareix que cada administració haja tro-
bat els seus límits.

Tinguen clares o no les seues fun-
cions i límits, no deixa de ser un luxe
mantenir totes dues administracions, i
més en moments difícils com aquests
en què l'estalvi d'esforços i recursos
se'ns està fent imprescindible per a
poder mantenir el nivell de vida
alcançat.

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions
Còpies Color

Consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

ESTELLER IMPORT

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

AUTO ESTELLER

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

de diumenge a diumenge

de VICENTE MERINO

El Benicarló torna a convèncer

Contra el Torrellanca el Benicarló va tornar a ser el de fa un mes, jugant a l'atac, sense complexos i amb fluïdesa. El rival no va ser cosa fàcil i va plantar cara en tot moment, no es va arronçar gens, no.

Fora de casa els torrellanquins sempre ho fan bé i, a més a més, el seu entrenador, Víctor Font, em consta que li té moltes ganes al Benicarló, en va ser jugador als temps del vell camp del camí la Mar -un mediocre lateral- i en la seua etapa de preparador del Cabanes va fer córrer un riu de tinta en desclosar un curiós afer de compra-venda de partits que va tenir amb alguns ex-directius benicarlantos; una vegada em va contar A.R.S. -el massatgista més divertit que ha tingut mai el Benicarló que l'odi d'aquest senyor cap als colors benicarlantos arriba a extrems grotescs i quan sent el nom del nostre poble esclafeix amb un exabrupte. Ja s'ho farà, el pacai. Anem al partit.

A la primera part el Benicarló va dominar i va crear algunes ocasions, tampoc moltes, no es crega. Una preciosa i precisa "deixadeta" (es dirà així?) de del Pozo a Lucas va acabar culminant-la Santi amb un fort tret. Els primers quaranta-cinc minuts van finalitzar amb complicacions per l'expulsió de Johan Vasconcellos; se la va guanyar a pols en provocar unes targetes absurdes.

La segona meitat va ser millor i les oportunitats es van succeir a ambdues porteries. Encara no havia passat el primer quart d'hora quan del Pozo, per fi, va marcar (de cap). La sincera expressió d'alegria d'aquest home em va arribar a l'ànima, el gol li degué semblar un agradable alliberament; el pobre xicot viu amb tensió des que ha aplegat al nostre poble: és maltractat sense pietat per una bona part de la seua pròpia afecció, ignorat i alguna cosa més per diferents companys seus i la passada setmana, a més, va haver de patir un judici sumariíssim de la Junta

Directiva que, amb bon criteri, va acabar per donar-li pròrroga. Deixem estar les penes i seguim.

Al minut vint-i-cinc Santi, el peniscolà, va fer un gol de primera divisió, prou semblant al que li va marcar Mijatovic al Barcelona dissabte passat; va furar l'esfèrica al centre del camp i, perseguit per dos ferotges defenses, va encarar Fermín (el porter del Torrellanca) creuant-li la pilota rasereta fins al fons de la xarxa. Santi té moltes qualitats, posseeix un excel·lent xut, un dribbling eixut i sap desmarcar-se... però moltes vegades es pensa que és l'únic membre de l'equip; si és capaç de polir aquest defecte en sentirem a parlar.

Després d'aquest gol, i fins al xiulit final, el Torrellanca es va abocar a la porteria benicarlanta i León es va lluir amb unes aturades d'eixes que al "100 x 100 futbol" en diuen de la setmana. Tant va anar però el canteret a la font que els deixebles de l'inefable Font van acabar per fer el de la vergonya, de rebuig.

Destaquem el debut al Benicarló de dos jugadors que van agradar a tothom. Es tracta de Pedro, un ampostí de disset anys que juga d'interior esquerre i d'Iván, un defensa juvenil valent de veritat, que puja a l'atac amb desvergonyiment.

Per al proper partit ja estarà a punt David Tena. Martín ha començat a córrer i la recuperació d'Ilde va a un ritme imprevist, fa dues sessions diàries de peses i la seua reparació podria ser abans del que s'esperava. Qui ho té més magre és Carrillo que, fa quinze dies, va tenir un accident laboral. Alberto Ferrer tampoc podrà comptar amb Johan per amuntegament targeter.

El rival serà el Benaguasil, un equip ben difícil. Els nostres jugadors hauran d'estar per la feina i no començar a gaudir de "nuestras tradicionales fiestas josefinas" fins diumenge la nit. D'això ja se n'encarregarà l'entrenador, segur.

en off-side

de BARTOLO

Bombo

Aquesta vegada el meu veí de pàgina se n'ha passat. Això se'n surt de mare i convindria portar-lo al psiquiatre. La deformació interactiva és cada dia més exagerada. Els símptomes són evidents. Caldrà anar amb compte amb aquest personatge i revisar totes les cròniques que ha escrit per a *La Veu*. Jo, que sóc molt observador, m'he adonat que la degradació ha estat evident setmana a setmana fins arribar al "desficaci interactiu" del número passat.

Benvolgut lector, ¿com es pot fer una crònica d'aquestes característiques? ¿no creu que la paranoia és tan desproporcionada que es fa imperiosa la intervenció urgent d'alguna autoritat en la matèria?

Però això no és tot. Només cal mirar les ressenyes de la "prensa provincial". ¿Heu trobat alguna vegada quelcom semblant? ¿No us dóna la impressió d'haver vist un altre partit? De vegades ha hagut de mirar el comptakilòmetres del cotxe per tal d'esbrinar si he anat a veure jugar el Benicarló o si he fet cap a un altre camp i he vist un altre encontre.

Si un partit és emocionant ell s'avorreix, si és molt disputat s'adorm. Si Ali ha fet un gol segur que és Camali qui l'ha marcat. Si l'àrbitre ha fet una mala actuació per als lectors de *La Veu* ha passat desapercbut. No cal parlar dels minuts en què es marquen els gols. Es comprén que el seu cronòmetre va a hora de Canàries o d'Alborán i Palos. No dóna una punyetera alineació, ningú no sap quan, com ni a qui se li treuen les targetes. Un vegada que va decidir publicar la classificació no va fer crònica. Inaudit. Haurà d'aprendre molt i molt dels veterans periodistes locals -excepte del tossut que segueix dient-li al camp de futbol "Campo del Ferrocarril"; ells sí que donen una informació imparcial, detallada, veritable i clara. Si per una d'aqueixes jo no pugués anar a veure algun partit del Benicarló, segur que no em compraria *La Veu* i aniria directe a qualsevol del típics mitjans habituals (ràdio i premsa de Castelló). En tota el que va de lliga encara no hem vist una miserable fotografia ni una valoració final dels contendents. De xarlotada.

Senyora directora, si vol vendre algun exemplar més d'aquesta simpàtica publicació i vol fer un favor al periodisme universal ACOMIADE'L. Tots en sortirem guanyant.

Totes aquestes mancances demostren una evident precarietat de recursos i un esgotament de les neurones (del cervell). Tothom sap que els jugadors sense recursos només es dediquen a repartir llenya per tot arreu. Aquesta columna n'és una clara mostra.

bàsquet

El C.B. Benicarló continua en la mateixa mala línia dels últims partits

✍ J.M. CORNELLES MONCHO

Equips: C.B. Jorge Juan - C.B. Benicarló

Resultat: 72 - 50 (34-21)

Anotadors per part del C.B. Benicarló: Manolo (8), Jaime (9), Dani (2), Andrés (11), Jorge Lores (-), Fede (12) i Xile (7).

Un altre cop el C.B. Benicarló va tornar a perdre, i aquesta vegada contra un dels equips que està per la part més baixa de la classificació, com és el C.B. Jorge Juan. Si fins a aquesta setmana podem dir que el nostre equip encara tenia opcions de no baixar, cal dir que a partir d'ara ja es troba matemàticament fora de qualsevol opció per mantindre la categoria.

Ara el nostre equip ja es troba matemàticament fora de qualsevol opció per mantindre la categoria

Referint-nos al partit direm que el C.B. Jorge Juan ja des dels primers moments del partit es va posar per davant en el marcador amb una diferència de 10 o 12 punts que va poder mantindre

fins al principi de la segona part on va reaccionar el C.B. Benicarló.

A partir d'aquest moment el partit va ser bastant igualat fins que va reaccionar l'equip alacantí quan faltaven 7 minuts per al final del partit i va poder aconseguir així la victòria que li faltava per a mantindre la categoria, matemàticament a falta de 5 jornades per al final.

La pròxima setmana el Benicarló jugarà contra el C.B. Xirivella; a veure si aconseguix la victòria que fa tant de temps que està buscant, (encara que aquesta ja no li servisca de res)

La pròxima setmana el Benicarló jugarà contra el C.B. Xirivella; a veure si aconseguix la victòria que fa tant de temps que està buscant, encara que aquesta ja no li servisca de res.

futbol sala

I Triangular de Fallas de Fútbol Sala

✍ JOAN BEL

El pròxim lunes 18 de Marzo, en mitad de la semana fallera, se llevará a cabo en Benicarló un gran acontecimiento deportivo.

En el pabellón municipal de deportes se celebrará el *I Triangular de fallas de fútbol sala* de Benicarló. El stock de equipos que participaran es verdaderamente impresionante, la élite de la división de Honor (máxima categoría en fútbol sala). Los equipos invitados, el Pinturas Lepanto Zaragoza (campeón de la última liga de división de Honor) y el

Barcelona F.S. (equipo de división de Honor) se enfrentaran entre ellos y contra el equipo local de Benicarló, el Proyastec/ALFS Benicarló, 3r clasificado en 1ª B Nacional y con ascenso casi seguro a 1ª A Nacional. Es el summum del deporte en Benicarló, la revolución del Fútbol Sala que verdaderamente está pegando muy fuerte y causando gran impacto en la ciudad.

Hay que felicitar a la dirección por proporcionar tan gran espectáculo

Hay que felicitar a la dirección por proporcionar tan gran espectáculo que tiene como único fin el que todos nosotros podamos ver el mejor fútbol Sala de España. Se espera un lleno total en el pabellón, como no se haya visto en un partido desde hace años, llegando incluso a venir autobuses de otros pueblos.

Desde aquí aconsejar que no se pierda nadie este triangular, porque a buen seguro que va a ser de lo mejorcito que hayamos visto. Ya lo sabes, el lunes 18 de Marzo a partir de las 18:30 h. estas citado en el pabellón municipal de deportes de Benicarló.

més ràdio

EMISSORA MUNICIPAL BENICARLÓ

cristal - 1, s.l.

Alumínios

Persianas

Cristales

Ángel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 baixos
Teléfono y Fax 964 / 47 11 67

12580 BENICARLÓ (Castellón)

la claca

Per ofrenar

de ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

Per ofrenar noves glòries a aquest setmanari he decidit crear un interessant projecte de falla virtual. En un principi estava pensat fer-la real però a Borriana no tenien cap patró similar als ninots que volia crear. Per tant, molta imaginació.

El motiu central de la nostra falla simbolitza la indiferència amb què es tracta l'esport al nostre poble

El motiu central simbolitza la indiferència amb què es tracta l'esport al nostre poble. Un gran ase, que som tots els benicarlandos, es va menjant les bales de palla que té davant. Una d'elles simbolitza

la piscina municipal, l'altra les subvencions necessàries i la de més enllà, la planificació de l'esport de base. Quanta utopia!

La primera escena, com descriurien els llibrets de la falla, conté Aznar vestit amb una samarreta del Benicarló de futbol. A la pilota hi va enganxat un rètol que porta la següent rima fàcil:

*"què em costarà més:
arribar a governar en majoria
o muntar el Benicarló de categoria?"*

La següent escena rep el títol de "Aquellos maravillosos años". En ella els germans Aran miren des del seu balancí un partit de bàsquet en blanc i negre a la tele, recordant el bon joc del seu equip.

Un tros de gespa amb floretes (això li

agrada al jurat) separa l'escena anterior d'aquesta. Ara veiem una part de la borsa econòmica, on els valors del futbol sala muntan i baixen segons l'any.

Per fi a l'escena final (el pressupost no dóna per a més) apreciem un gegant amb el casc dels Tifon's i els peus de fang. Jo l'anomeno "El cuento de la lechera".

Aquesta falla compta, a més, amb l'avantatge de no cremar-se, ja que a l'esport local l'olor a socarrat no ens ve de nou. O no?

L'estaca

La poca presència de l'esport a les crítiques de les falles. És una bona forma d'aconseguir l'atenció del públic. Esperem i no desesperem!

EL TELÈFON DEL CIUTADÀ

✓ Sóc una veïna de Benicarló i voldria saber per què ens han tornat a posar la fira a la plaça Constitució. Hi ha gent que encara que siguen falles treballen i ens molesta molt.

✓ Per què m'han posat una multa per estar aparcats als "columpios", un dimecres que no podia aparcar a cap altre lloc i encara no hi ha cap senyal que prohibisca pujar dalt?

El vostre telèfon és el 47 53 60

Hem posat a la vostra disposició un contestador automàtic perquè deixeu les vostres opinions, queixes i suggerències. Cal que deixeu el vostre nom i número de document d'identitat (aquestes dades seran confidencials i només es publicaran si ho especifiqueu)

Anunciar-te a *La Veu*
només et costarà
400 pessetes

Bar Madeira

- Bocatas
- Tapas
- Sandwiches
- Hamburguesas...

Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

MENDEZ NUÑEZ, 85
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
12580-BENICARLO
(CASTELLÓN)

La Veu
el setmanari
no n'hi ha
d'altre

Golosinas Melanie

DETALLES:

- Bodas
- Comuniones
- Bautizos
- Bolsas para cumpleaños
- Variedad en surtidos

Dr. Ferran 10 Benicarló

Passa La Veu

MOT ENCREUAT Núm. 29 • per Francesc Anyó

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

HORIZONTALS:

1. Francisco, Vicentico, Malesetes... La nota que encara no acaba mai de fer res. 2. Narració de fets meravellosos on sol donar-se un ensenyament moral. Automòbils. 3. Li van preguntar si funcionava aquest llum del cotxe i va contestar: "ara sí, ara no, ara sí, ara no..." 4. Explotació agrària tradicional centrada en un habitatge bastit en funció amb aquesta explotació. Dotada de sexualitat. 5. Espais celests. Segura. 6. Dissetena lletra de l'alfabet grec. Mesurar a pams. S. 7. Pagada per la feina que ha fet. 8. Punt més elevat d'una cosa. Fundador del POUM assassinat per agents soviètics. A l'inrevés, 25 cèntims. 9. R. Avís, ordre o decret. Teua. 10. Causa un gros espant. Estafa, engany. 11. Migdiada. Pors.

VERTICALS:

1. Fugaç. Gruixut, gran. 2. Casa de salut. Forma pronominal. 3. A l'inrevés, pasta que s'aplica a les parets de les cases, no a totes. Produeix una emissió. 4. Quan vinga "el cordobés" segur que li ho diuen. Manoll de flors. Aportació orientada al sosteniment de les càrregues del matrimoni. 5. Déus romans casolans. Castigarà, multarà. 6. A. Estudi de les màquines i de llur construcció i funcionament. 7. Representació de la naixença de Jesucrist. P. 8. Cosir. F. 9. Acte que sembla fet amb vista sobretot a l'efecte. ρ. 10. Conjunt de consumicions iguals distribuïdes a diferents persones en colla. Inscriure la data. 11. Resideix, habita. Reunions de persones que es diverteixen ballant.

Les solucions de l'anterior:

Horizontals: 1. Eliminator. 2. Tararà. Ira. 3. Itàlic. Som. 4. Mà. Asils. 5. O. El. Ouera. 6. Lent. N. T. R. 7. Ortigar. Ab. 8. Gres. L. Gru. 9. Ions. Iques. 10. S. Dessuant. 11. Torismanys. 12. Ara. Renys.

Verticals: 1. Etimologista. 2. Lata. Erro. Or. 3. Ira. Entendra. 4. Malaltisses. 5. Iris. G. Sir. 6. Nacionalisme. 7. A. Lu. R. Quan. 8. Disset. Guany. 9. Oro. R. Arenys. 10. Ram. Arbusts.

FALLES

*Diumenge 17 ofrena de flors a les 18,00h.
 *Dilluns 18, concert de "El último de la fila" a les 22,00h. al pavelló poliesportiu.
 *Dimarts dia 19 santa missa a les 11,00h. a l'església de Sant Bertomeu.
 "Cremà" de les falles: a les 20,00h.: falles infantils i a les 22,00h.: Falles 96 (seguint itinerari de premis)

BOUS A FALLES

Dissabte 16: a les 16,30h.: "novillada"
 Dilluns 18, a les 16,15h.: "corrida"
 Dimarts 19, a les 17,00h.: espectacle còmic taurí

ACTIVITATS DEL CENTRE EXCURSIONISTA XIRUCA

Diumenge 17 de març: Escalada esportiva (lloc a determinar) i marxa senderista fallera.
 Els interessats podeu passar pel Casal Municipal de Benicarló, Sala 13 a les 22h.

ASSOCIACIÓ DE LA DONA

Dijous dia 21, a les 16,00h. CUINA, a càrrec del restaurador Patricio Forés
 A partir del mes d'abril, la Floristeria Florit ofereirà un curs d'ornamentació floral dilluns de 10 a 12 del matí o dimarts de 7 a 9 de la tarda. Interessades telefonau al número 47 59 82.

EXPOSICIÓ I CERTAMEN DE PRIMAVERA

Pintura catalana segles XIX-XX. Galeria d'art Le Nain. Inauguració 23 de març a les 20,00h. fins el 28 d'abril.

EXPOSICIÓ DE CARTELLS I MOTIUS DE SETMANA SANTA

La Junta Local de Setmana Santa organitza aquesta exposició a la Caixa Rural de Benicarló

NI CREIX NI MEIX

↳ JOAN GREGORI ALBIOL

Els gossos de casa

Sempre vam tenir gos a casa. I dic gos com qui diu que sempre hi va haver flors i tenia, al pati, tot de cossiets amb geranis, aquella herba mig borda de tany artrític i fulla tan rústega però que floreix abnegadament sense fer-se gens de pregar. Així han estat tots els nostres gossos: bords, rabassuts i apassionats.

Així han estat tots els nostres gossos: bords, rabassuts i apassionats

Les paraules són com les cireres i tan bon punt n'has dit una se n'escolen vint-i-una. Aquesta és la raó per la qual la setmana passada vaig perdre el tema que m'havia proposat amb bona fe, això és, els gossos que han acompanyat la meua família durant molts anys. Si hi penso, no em costa d'adonar-me que, des que tinc memòria, hi ha hagut a casa un espai, un lloc d'afecte, destinat a l'animal. És com si la família hagués anat fent temps al voltant d'una bestiola successivament reencarnada, sempre distinta i alhora idèntica a ella mateixa. No m'importaria gens que aquestes paraules semblassen nascudes més de la perspectiva del gos que de la meua pròpia.

Imagino que aquesta tradició ens la devia transmetre la meua àvia materna. Fins on puc remuntar-me amb la memòria, també sempre n'he conegut un, de gos, a ca d'ella. Recordo el nom televisiu i el pelatge rovellat de Pítusa, una femella imitació de pequinès a qui ja vaig conèixer dèbil i vella però de qui vaig poder aprendre la capacitat d'afecte que és capaç de comunicar un animal. Després va venir Monín, gos de llarga vida i escassa descendència que no va voler oblidar mai el seu origen depredador. Sovint esdevenia un rampell de fúria que ens advertia sobre els límits del seu territori i fins a quin punt el podíem considerar domèstic. Al final, xancrós i incapacitat, va morir de trista mort a les mans misericordioses i fermes de l'àvia. El mètode no podia haver fallat, és expeditiu i ha estat provat a bastament amb els humans d'ençà que hom va inventar la soga.

Ara tenen a Toma, un inquiet gos d'atura el qual van anomenar Tom fins adonar-se que no era gos sinó gossa. Té uns ulls lluminosos com l'interior d'aquelles boles de vidre amb què jugàvem al sol d'infants i les pestanyes més rissades i millor definides que he vist mai en un animal. És del tot com un grapat d'aquelles boles de vidre, quan ens queien, rebotant violentes sobre la vorera.

A casa nostra no sé recordar escenes de la infantesa sense el pèl aspre i llanós de Gruñón, un home de les cavernes que tenia cara de gos. D'ell conservo diverses fotografies en què m'acompanya als cinc o sis anys i, a la galta dreta, el doble testimoni de la seua ira i de les bones mans de Don

Enrique Gozalbo. En faltar Gruñón, van passar pocs mesos abans que el seu lloc no fos ocupat per una altra mascota, una gosseta blanca tacada de pralinè que arplegàrem prop de la Mar Xica i vam batejar amb el nom de la *quondam* Pítusa. Com si d'un personatge calderonià es tractés, sempre em va intrigar el misteri del seu origen. D'on venia aquella educació tan acurada? Qui era el responsable d'un capteniment tan des-tacable? S'havia perdut realment o l'havien abandonada? Molt vella, com marxen els elefants, va anar a morir a la senia d'un familiars, entre gossos més joves i el cant de cartró dels titos.

No sé recordar escenes de la infantesa sense el pèl aspre i llanós de Gruñón, un home de les cavernes que tenia cara de gos

I finalment va venir Scooter. Tan bon punt va haver arribat de Gandia —sempre li he notat una certa indolència beata molt valenciana, sí—, va ser la primera víctima de la nostra, meua i de mon germà, dèria pels Teleñecos americans. D'ací li va caure el nom del *niño de los recados* nebot de Kermitt, aquella repel·lent granota noucentista. Què us diré? Han passat els anys i ja és vell, molt vell, un tel blanquinós s'ha fet perceptible als seus ulls i ja no grimpa damunt el sofà com ho feia abans. Ell ha estat l'únic que hem tingut a casa als pocs dies d'haver nascut i també l'únic que ha hagut de compartir el jaç amb un altre animal, una gata de nom Gato a qui va fer morir fa molt poc d'un amor impossible.